

Avskedspredikan 4e söndagen i påsk

Maria Källström 21/4 2024 kl 11.00 i Vallentuna kyrka

Så står vi inför ett återkommande fenomen när Jesus talar med sina lärjungar. De förstår ingenting. Helt plötsligt perplexa och förstod inte alls hur de ska ta hans ord. Och hur han än försöker förklara så förstår de ändå inte.

Jag blir alltid så tagen av detta. De hade ju Jesus vid sin sida i flera år. Fick se honom utföra mirakel och ändå måste de ifrågasätta, för att det han säger ju inte möjligt kan vara sant. De blir inte visa av erfarenhet. Jag frågar mig då hur vi som inte fått träffa Jesus i kött och blod ska förstå. Hur ska vi som lever så långt ifrån den tid, plats och kultur Jesus verkade i förstå hans ord och budskap?

Det känns som att jag alltid landar i samma resonemang. Det är inte meningen att vi med logiskt tänkande och slutsatser ska försöka banta ner Jesus till det greppbara. Jesus och Gud är ogreppbara alltså inte möjliga att med logik förklara, istället handlar det om tro och tillit. Jag hade velat be lärjungarna att ha förtröstan. Vänta in och se. Det kommer en förklaring och ni kommer se att det Jesus nu säger, i framtiden kommer vara glasklart. Och det är inte farligt att låta vissa saker vara lite grumliga en tid. Allt i livet går inte att förstå och förklara. Men ofta när vi ser tillbaka finns det mindre grumlighet och mer klarhet.

Jesus ska lämna lärjungarna. Hans framtid med dem kommer snart att ta slut. Och kvar kommer de stå med sorg och förtvivlan men också det kommer att ta slut.

I delar av livet står vi just där. I sorg och förtvivlan över förändring eller svåra tider. Den tiden kommer som Jesus lovar sina lärjungar, att ta slut. Det kommer också en tid av glädje.

Hur vi alla möter den är olika. Glädjen här i Vallentuna är NI alla som sitter i vår vackra kyrka. Här har VI delat tårar under svåra stunder, glädje och många skratt med alla er godhjärtade församlingsbor och jag har med hela hjärtat sjungit lovsånger till Guds ära. Vi har format varandra under en tid. Såsom Jesus och hans lärjungar formades tillsammans. Vi som lärjungaskara och kristna har mötts i med och motgång både i våra privatliv men också i samhället och församlingen. Och det kommer en tid av glädje. Precis så som Jesus lovade.

Här har vi försökt att göra Kristus synlig tillsammans du och jag för alla de som behöver.

Många innan mig har gått in i den här kyrkan. Många kommer att komma efter mig i den här kyrkan. Det enda vi som människor kan hoppas på, som vi som präster kan hoppas på, är att vi har gjort gott den tiden vi har varit här. Att vi har lyckats göra Kristus synlig, att vi har lyckats trampat upp stigar så att andra människor kan hitta vägen till Gud. Under min tid här har jag gjort det bästa för att göra just det tillsammans med mina kollegor, med församlingsbor Och med Jesus vid min sida. Jesus är kvar här med er såsom med sina lärjungar

men en annan form, precis som han förutsåg i texten så skulle han gå bort men ändå finnas kvar inom dom precis som han finns inom er. Ni får fortsätta det goda arbetet, att vittna om Gud i era liv på olika sätt med just era unika gåvor.

Och av hela mitt hjärta vill jag tacka er. För att ni finns. För att ni är och varit så goda mot mig och varandra. Det är tydligt att kärlek bor här. Guds rike finns överallt och Gud har kallat mig vidare. Ett nytt kapitel för mig ska snart starta, och med allt jag fått erfara här vet jag vad jag vill uppnå på andra platser. Gud kallar och jag behöver svara. "Men jag ska se er igen och då skall ni glädjas och ingen ska ta er glädje ifrån er"

Solosång: I could sing of your love forever

*Over the mountains and the sea
Your river runs with the love for me
and I will open up my heart
and let the healer set me free.
I'm happy to be in the truth
and I will daily lift my hands
for I will always sing of when Your love came down.*

I could sing of Your love forever x 4

*Oh, I feel like dancin'
It's foolishness I know
But when the world has seen the light
They will dance with joy
Like we're dancing now*

I could sing of Your love forever...

Det vemodigt att bege sig hemifrån ut i den stora vida världen, det känns verkligen som hemma på så många sätt här, det känns som att det här är en stor familj. Men även lärjungarna begav sig ut för att sprida budskapet till alla de som ville höra, som ville ha en förändring som ville ta emot Gud i sina liv och det är dags för mig att ta med mig allt jag har lärt mig härifrån, all den kärlek, all den väl vilja och all den tro som finns här för att dela med mig till andra. Så tack! Tack för mig, tack för er och all välsignelse.

Maria Källström, präst